

**Felix auspiciū,
viro præclarissimo
dn. m. Simoni
Paulino, hactenus
Regiæ A...**

Julenius, Samuel Zachariae,

1 Ic Fol.

National Library
of Sweden

FELIX AUSPICIUM,

VIRO PRÆCLARISSIMO

DN. M. SIMONI PAULINO,

Hactenus Regiæ Academiæ Aboensis Adjuncto
Philosophiæ indefesso, nunc vero ad multorum vota & Desideria
Linguarum Professori exoptatissimo,

*Dum solennis ejus introductio in illustri Fennorum Academia
Anno M. DC. LXXXIV, die 1x, Octobris
celebraretur,*

Gratæ mentis affectu devorum, à Discipulis ejusdem Ostrobothniensibus
curam atque fidem Præceptoris sui diu multumque
expertis.

Exc. ABOÆ 1684.

Pondere pressa licet victrix se extol-
lit in auras
Palma virens, oneri cedere ne-
scit enim.

Aurea sic, virtus gaudet patientia duris,
Quæ novit forti pectore ferre mala.
Non foedam sensit cariæ Cedrus arbor odora;
Tempore brumali gestat & ipsa comas:
Sic immota loco perstat constantia sola,
Frangere quâ nemo ut fraude nec arte queat.
Binas virtutes meritò has conjungito magnas,
Eximios inter qui cupit esse viros;
Quippè sagax odiis virtus res obvia cœcis
Constantem dulci fruge beare solet. (for,
Sic decus O! sophiæ celebris PAULINE Profes.
Vivere te tumidum non levitate juvat.
Virtutem in celso positam cum noveris ipse
A primis annis, aspera fata trahens.
Ast tandem flatu spirat fortuna secundo.
En! domuit virtus invidiæ rabiem.
J, conscende celer Musarum pulpita celsa
Finnonici fulgens incluta stella soli!
Exorna felix legata negotia pensi
Vive diu atque vige, deïn super astra mea!

Inter varias posuit occupationes
SAMUEL Z. JULENIUS,

Οὗτοι πλάτωνα τότε δὴ τὰ δημόσια Διαφερότως εὐτυχῆ
 γινώσκειν, νομίζουσιν· ἂν οἱ σοφοὶ καὶ οἱ τῆς παιδείας
 ἀληθῶς πετυχηκότις ἑαυτοῖς ἀρχαῖται Διακονεῖν· εἴτ' ἔν
 οἱ Διακονήσαντες πάντες οὗτοι τῆς σοφίας καὶ τῆς διδασχῆς
 σπαράσσουσιν. ἄξιον μὲντοι τὸ δόγμα τῆτο καὶ τῆς ἐπι-
 μέρας ἀρέσκειν; τίςτι γὰρ τὴ συμφέρει τῆ πετρεῖδι
 μὴ γνῶμη δύνατον ἐκ ἐστὶν ἀπονημονεῖσθαι, δεικνύται
 δὲ τὰ προσηγμένα τὰ εὐχεσηήματα, Δια βραχέων
 ὅσον ἡ δόξα, περὶ πάντες, τὰ θεῶν Διαπύκτη τῆς πύξεως ὡδὸ πλὴν, δι' ὧν, ἐ-
 παυξάνεται. ὅς ἀπὲ ἐν πᾶν ἕκαστον σφετέρῳ τῷ πῖπῳ εὐτρέπουν ὁ πᾶς χώραις καὶ
 πᾶσι Ὀπισθεσίαις τὰ πέρατα προώρουν ὁ τῆς χρηστῆς καὶ τῆς ἐνδοξοπάτης τῆ πο-
 λυφροσύνη δημαγωγῶν ἐκέλευσεν, ἐκείνῳ εὐδοκεῖ τὴν θεραπείαν τῆς εὐτυχίας ἀ-
 ληθῆς ἐπὶ Δια τέτων Ὀπισθεσίαις καὶ Ὀπὶ τῶν ἀπάτων τῶν ἀντιγαυιστῶν ἀπαλά-
 πται. μετρίην δὲ τὴν ὠφέλειαν παρεκονται ἐν τῷ παιδεύειν καὶ τῷ Ὀπισθεσίαις! οἷα
 δὴ ἐπὶ ἄνδρες ἔτοι πεπαιδευμένοι καὶ βέλπτοι, Δια τῆτο τῆς ἀλλῆς πεφρονησμέ-
 νως Διαγόντες τὴν Ὀπισθεσίαις αὐτῶν πῖσιται. τηλικαύτης τῆς εὐτυχίας τὸ συμπᾶν
 ἡμῶν ἐκόςως ἑαυτῷ συνήδεται, ὡ πάντα τὸν χρόνον, ὡς ἐκ θεοθεν, ἐνδέχεται τῶν παι-
 δευτῶν τῶν ἀποπτελεσμένων Ὀπισθεσίαις. περὶ τῆτο μαρτυρίας ἐμβάλλεται ἐκ
 ἐπαναγκῆς ἔστι. Φανερόν μὲν τὸ ὡδὸδεγμα κατῆσθαι σήμερον, ὅταν ὁ περιφανή-
 σαι καὶ σφῶπιτῳ κύριῳ, Ἀρχῶν τῆς φιλοσοφίας, ΣΙΜΩΝ ΠΑΥΛΙΝΟΣ
 ἀνπλαμβάνη τὴν παιδεύειν τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν ἐβραϊκὴν. ἀληθῆ ἡ Δια, περὶ ὄν
 πνα ἐν Ὀπισθεσίαις πῖτης τυχεῖν τῆς πῖης· ὁ, Φημ ἐγὼ, ὡς ἐκ πολλῆς πλείον
 τῶν προσκαρτερῶν πῖς λόγοις Ὀπισθεσίαις, τῶδε καὶ μετὰ τῶν τῆν αὐτῶν
 φρονησά πῖησται. τῶδε μὲν ἡμῖν Διαφέρει πάντας πῖς ἐνημερίας τῆτο τῶ νέω τῶ
 κατῆσθαι προσεύχεται. ἔυρε δὲ νῦν Ὀπισθεσίαις! πῖς ἀρχῆς κατῆσθαι καὶ
 ἐπὶ τῆς κατῆσθαι ἐξησκημένης ἐπὶ ἀρχαῖς κληθῆσθαι ἀνερχέσθαι. θεὸς ὁ ὑπερτερός
 σε σφῶν καὶ πῖον, πῖον χρόνον, Διασωπῆται, πῖς πῖ τὴν ἑαυτῆ δόξαν καὶ
 τὴν συνήσθαι τῆς ὀρθοδόξιας καὶ τὴν ἐπαύξῆσθαι τῶν θεοσφῶν. τῆτο συχαίρεσθαι ἐκ
 καρδίας εὐχεσθαι

GEORGIUS O. ENELIUS.

Sidere felici contingas liminis Aura
Si licet invidia, et Gorgonis ora tibi
Mavoribus favent, cessat furor icere Flamma
Mominibus primis munia adire prob
O!
Nullius exercens ultra mala numina nome
N,
Pubis Parnossi, Palladis arcus a Pū.
Apius ad urgendum lingvarum dogmata sanct
A
Usibus in nostris jam satis ante rat
Us.
Latior ingredere ex cathedra diffundere mel
La.
Ito recens fertis! Finnia plaudis ad I.
Nobile lingvarum doctor tibi nominis ome
N
Venturum credens rem bene tangit ac U.
Servetur SIMON saluus, sanusque superste
S!
 Paulinus Plausu percipita pulchra petat!

SIMON PAULINUS ἀναγχαμπεζόμενῳ
 PAULI. MONS NISU.

Corpore procedis PAULI PAULINE Magister,
 Monstamen es Nisu magnus & arte manes.

Ali-

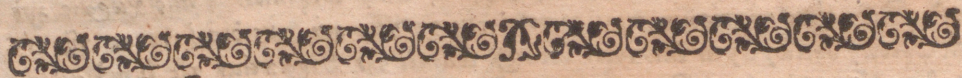
Aliter :

SANUS INI. POLUM.

SANUS INI munus! sic votis expetit omnis,
Deinde POLUM scandas mente animoq; pius!

*Sic canit atq; vovet dum cinis ipse eluet
Praclariss. D. Prof. Subjectiss.*

JACOBUS Z. JULIENIUS.

Luxit dies ille multis diu antebac desiderabilis; quippe quod tantum virum quovis honore dignum hodierna lux debito splendore protulerit; sane me desiderantium istae numero non vereor non interesse. Cum & ut asseri solet virtuti premia dantur, illud ipsum si animo ab alienis advocato pensitavero, reperiri forsitan necessum est, omnis a vi tempore felicem sortitum esse eventum, quem nunquam ita procacem se gessisse constat: tantam sibi vindicans audaciam ut omnium fere hac in re sententiam oppugnet, quod licet efflagitare & tentare voluerit vix tamen votis succederet. In exemplorum copiam abire non opera praetium est, Dies hic exoptatissimus tanquam singulam nobis vim sistit: remonstrando quod quantumq; premium cultores virtutis obtinuerint; dum eximia eruditionis praclarisq; nominis virum Magistrum SIMONEM PAULINUM, jam jam a serenissimo Rege Lingvarum confirmatum Professore, solennitate qua par est, docentium ordini adjicit, igitur tanta felicitatis documentum erga discipulos hujus almae, fas est grato animo devotoq; pectore accipere, ut & numen illud supremum ulterius rogatum ire, velit hunc egregium Professore diu nobis superstitem, in sui nominis gloriam, proprium decus & Academia nostra incrementum servare, quod quisq; mecum intimis voveat dicendo. Vivat, floreat accrescat.

Sic facili vena debitum discipuli declarare voluit

GABRIEL RUM.

